

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] først at købe mest muligt og saa bagefter lukke af. Jeg forstaar slet ikke den Betragtning. Dengang vi opfordrede til at købe de Varer, som maatte anses for nødvendige under en Krigssituation i Europa, var Priserne anstændige, da havde vi Valuta til at købe for, og saa købte vi, købte for alle vore Penge. Nu er vi i den Situation, at vi ikke har noget at købe for, at vi ofte næsten maa disponere fra Dag til Dag, fordi der ikke er tilstrækkelig Valuta. Det er derfor, vi bliver nødsaget til at stoppe, ganske simpelt fordi vi er fattige.

Det ærede Medlem gik ud fra, at der vilde blive Udvalgsbehandling af Lovforslaget. Jeg tilstaar, at det havde jeg just ikke tænkt mig, men naar der udtales Ønske derom, vil jeg selvfølgelig ikke modsætte mig det, og jeg skal være villig til — jeg maa vel tilføje: paa sædvanlig Maade — at give de Oplysninger, som man ønsker, saa langt det er muligt at fremskaffe dem.

Jeg har ikke meget at sige til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget), hvis Tale baade i Form og Indhold, synes jeg, afveg uheldigt fra de foregaaende Taler, som jeg dog synes ved denne Lejlighed mere end tidligere har været præget af en vis Saglighed. Naar det ærede 2det Medlem for 6te Kreds vil fastslaa, at Regeringen ved denne Lovs Praktisering udelukkende har varetaget Byinteresser, finder jeg alligevel, det er lidt for dristigt, naar man ved, at ikke alene har Bybefolkningen for at komme Landbrugerne til Hjælp paataget sig store Byrder af forskellig Art, Byrder, som jeg ikke skal komme ind paa her, men vi har jo ogsaa, hvad jeg i Forbindelse med dette Lovforslags Behandling blot skal pege paa, maattet omlægge vore Køb og sikre dem paa en saadan Maade, at Bybefolkningen ofte har maattet give mere for Varerne, end det ellers havde været nødvendigt, blot for at sikre Landbruget Afsætning af dets Produkter. Jeg er ikke i Stand til at kontrolere den Indtægtsfordeling, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds var inde paa; det kunde dog maaske have været rart at sammenligne Tallene med tidligere Tal. Men i øvrigt giver vel denne Indtægtsfordeling kun et Billede af den Krise, som er overgaaet Landbruget, og som den øvrige Del af den danske Befolkning har søgt at hjælpe Landbruget over, bl. a. ogsaa ved Administrationen af Valuta-loven.

Fløtkjær: Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes) brugte ca. en Time

til at redegøre for sin egentlig talt velvillige Modstand mod det foreliggende Lovforslag. Naar jeg ser bort fra nogle enkelte Bemærkninger, som jeg ikke synes havde synderlig meget med Sagen at gøre, kan jeg ikke nægte, at det ærede Medlem i høj Grad gav Udtryk for Forstaaelse af de betydelige Vanskeligheder, vi i Øjeblikket befinder os i. Dette viser, at selv Oppositionen erkender, at her er en Lovgivning, som man af taktiske Grunde maaske finder sig foranlediget til at stemme imod, men som man i Virkeligheden kan se er en Nødvendighed.

I det ærede Medlems meget lange Tale kom der nogle Smaaunjagtigheder ind, som jeg gerne vil have Lov til at rette. Naar det ærede Medlem saaledes udtalte, at jeg her havde gjort mig til Talsmand for det største mulige Statsindgreb, maa dette bero paa, at det ærede Medlem ikke har hørt paa den Del af min Tale, hvori jeg netop understregede, at det var min Opfattelse, og at jeg dèr var i allernøjeste Overensstemmelse med Handelsministeren, at man ikke skulde opretholde disse Foranstaltninger længere end højst nødvendigt. Jeg sagde bl. a., at den Tanke, at vort Parti skulde nære Trang til at opretholde en Valutaordning ud over det nødvendige, maa afvises som ganske uberettiget. Yderligere sagde jeg, at der er vel ingen i den høje Rigsdag, som ikke vilde ønske, at Forholdene var af en saadan Beskaffenhed, at vi ikke nødsagedes til daglig at tage valutamæssige Hensyn med i alle vor Overvejelser. Saa synes jeg ikke, det er helt korrekt — men formentlig skyldes det en Hørefejl —, naar man forsøger at give det Udseende af, at jeg herfra skulde have udtalt Ønsket om det størst mulige Statsindgreb.

Det ærede Medlem henvendte nogle Bemærkninger til mig rent personlig, som jeg ikke syntes havde særlig meget med Sagen at gøre, men som jeg for øvrigt mener han gjorde for at vise sig venlig over for mig. Bl. a. omtalte det ærede Medlem, at jeg mente at have været nødsaget til at anlægge Sag mod et Blad. Sagen gaar sin Gang, uanset om jeg havde faaet det ærede Medlems Velvilje, men nu støtter dette mig maaske, og det takker jeg for.

Dernæst var der en Forespørgsel til mig, som jeg egentlig heller ikke kan se har nogen direkte Forbindelse med den Lov, vi behandler. Der sigtes til, om jeg havde Valutaattest til den berømmelige Benzinhandel. Jeg skal gerne glæde det ærede Medlem med at meddele, at jeg ikke har været i Besiddelse af en saadan Valuta-